

Серія «ТРИ ВЕДМЕДІ»

П'ятий випуск

Вільям Воллес Денслов

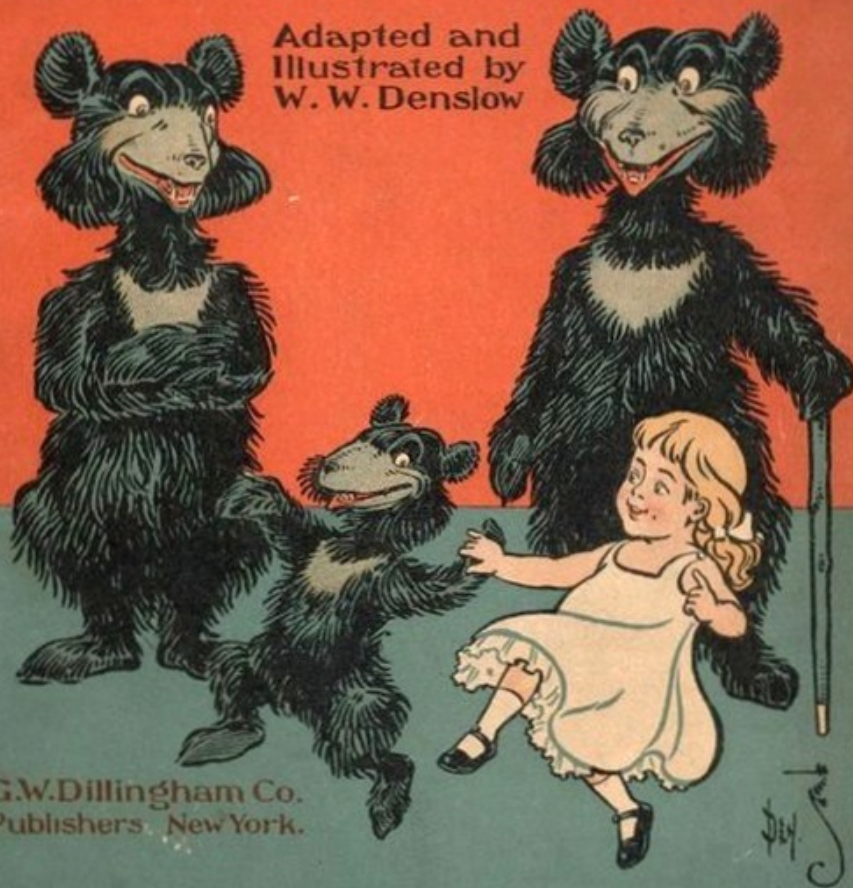
**Денсловові
Три Ведмеді**

Стецько Паляниця, тлумач

**Накладня в екзилі
2022**

Denslow's THREE BEARS

Adapted and
Illustrated by
W. W. Denslow

G.W. Dillingham Co.
Publishers New York.

***William Wallace
Denslow***

**Denslow's
Three Bears**

**New York
1903**

Анотація

«Денслові Три Ведмеді» правлять за затишну родинну сторію — із беручкою до роботи сиріточкою на м'я Золотаві Коси, її бабусею та веселою Ведмежою родиною. Зазнайомившись, вони поклали собі жити всі вкупці для загального добра та на втіху тамтешнім дітлахам.

Правові вваги Усі без винятку використані в сій книжечці текстові та графічні матеріяли перебувають у вільному доступі в Інтернеті, хтобудь може безперешкодно отримати їх самотужки з первітних уселюдних джерел; також їх усі вільно змінювати та/чи поширювати, якщо не зазначено инше.

До суспільного надбання (public domain) належать:

- первотворний текст та заголовна сторінка з його джерела¹ — у США, бо твір уперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всьому світі, бо його автор, Вільям Воллес Денслов (William Wallace Denslow), помер понад сто років тому;
- Вільямова Воллесова Денслова світлина невідомого автора — у США, бо її вперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всьому світі, бо до суспільного надбання належить джерело², що містить світлину;
- кунштики — у США, бо їх уперше оприлюднено до 1 січня 1927 р.; а також у всьому світі, бо їхній автор, Вільям Воллес Денслов (William Wallace Denslow), помер понад сто років тому;
- знаки про суспільне надбання та \LaTeX , бо вони є за спільну власність та не містять авторство.

¹Denslow's Three Bears, New York, G.W.Dillingham Co. Publishers, 1903.

²L. Frank Baum. The Annotated Wizard of Oz, 1900.

Також до суспільного надбання належать, бо до їх застосовано ліцензію Creative Commons CC0 1.0 Універсальна (CC0 1.0) Передання до Суспільного Надбання:

- перетлумачений текст;
- графіка від Creative Commons.

Тлова рамця та серійний кунштик на заголовній сторінці атрибуції не потребують (див. Pixabay License).

Черенки DejaVu зужито згідно з DejaVu Fonts License.

Усі торгівельні марки та послужні знаки належать їхнім відповідним власникам.

L^AT_EX

Подяки Первотворний текст разом із заголовною сторінкою та кунштиками звантажено з Вікіджерел (Wikisource).

Кнопку звантажено із сайту Creative Commons.

Решту графічних матеріалів звантажено з Вікісховища (Wikimedia Commons) та Pixabay.

Видрук готовано в Overleaf, хмарному редакторі на L^AT_EX. Зужито черенки DejaVu.

Переднє слово від тлумача Настанова з поступовного перетвору зі страшної словесної казки на затишну родинну сторію, а з бридкої антигеройки — на втішну геройку, що її започаткував Кандалл 1950 року, у Равтледжа (1962) оприявнилася ведмежою родиною.

А подані в п'ятому випуску «Денсловів Три Ведмеді» правлять вже й зовсім за тоту затишну сторію. Беручка до роботи сиріточка Золотаві Коси, що мешкає разом із бабусею, якось натрапила на ведмежу хатину. Нікого не було вдома, тож вона прибрала в хаті, застелила ліжка, а як ведмежа родина вернула домів, зраділа та подякувала дівчинці. Решту дня вона пробавилася з Ведмедями, а тоді ті супроводили її домів до бабусі й допомогли зготувати вечерю. Урешті всі вони вирішили жити вкупі.

На додачу Денслов проілюстрував казку силою чудових кунштиків.

Стецько Паляниця,
в екзилі, травень 2022 р.

ДЕНСЛОВОВІ ТРИ ВЕДМЕДІ

Бозна й коли в хатині край величезного лісу мешкала невеличка дівчинка на м'я Золотаві Коси³; була вона сирітка й жила зо своєю бабусею, що рідненько її любила. Бабуся була похилого віку, а тому клопоталася господарством здебільша Золотаві Коси; але вона була така молода й тривка, що ніц не мала проти, бо в єї була сила часу

³У первотворі: Golden Hair.

бавитись, і вона була в гуморі через цілісінький день.

Хоч невеличка Золотаві Коси жила далеко від інших дітей, вона ніколи не була самотня, бо в її було багацько друзів і товаришів ув іграх поміж диких лісових істот. Тендітний лагідноокий олень бува живився з її руки, а дикі птахи бува линули на її співний поклик; бо вона знала їхню мову й дуже їх любила.

Золотаві Коси зроду не вандрувала

далеко в ліс. Та їдної днини підосінь, збиравши яскраве листя та золотаву лозу, вона заблукала далі ніж знала й прийшла до відлюдної сірої хижі під могутніми деревами. Деревляна плитина обік напіводчинених дверей повідала, хто в їй мешка. Се читалося: «Неньо-Ведмідь, Неня-Ведмедиха та Малятко-Ведмеденятко».

— Значця, се тутки мешкають веселі Ведмеді! — сказала Золотаві Коси, застукавши ві двері. — Я хочу з їми стрітися.

Жадна відповідь не сподіялася на її постук, тож вона штовхнула двері, широко їх одчинивши, і ввійшла.

Се був страшенно неохайний будинок, але яскравий вогонь палав на огнищі, а над їм висів великий чорний казан із клекотючою юшкою,

тим часом як на столі близьенько були три жовті мисці різного розміру.

— Велика миска для Неня-Ведмедя, середня за розміром миска для Нені-Ведмедихи й невеличка миска для Малятка-Ведмеденятка, — сказала Золотаві Коси.

— Тота юшка гарно духмяніє, — далі мовила вона, — але світе мій! який же неприбраний будинок! Я дам йому гаразд, нім чекатиму, що Ведмеді придуть домів.

Тож вона заходилася підмітати й витирати пил і небавом знайшла

кімнаті лад. Тоді вона пішла до опочивальні й довела до пуття три ліжці: велике — для Неня-Ведмедя, середнє за розміром — для Нені-Ведмедихи й невеличке — для Малятка-Ведмеденятка; вона хапалася й усе виглянсувала, як уплигнули три веселі Ведмеді. Хвильку Ведмеді стояли безмовні, з широко відчиненими очима, витріщавшись на Золотаві Коси, що стояла, гейби сояшний промінь у похмурій кімнаті; тоді вони вибухнули реготом і ласкаво запросили її до свого дому. Побачивши, який гарний і чистий він був, вони подякували їй щиро й покликали до обіду, бо юшка наразі домліла, а всі вони були зголодніли. Золоті Коси пробавила решту дня разом із трьома веселими Ведмедями, гулявши в

піжмурки та
багацько нових
ігор, що тотим
іграм Ведмеді
навчили її.

Коли пообіднє сонце стало на схилку, невеличка дівчинка сказала, що мусить добутися домів, бо її бабуся потерпала б за єї. Три Ведмеді не дозволили б їй іти на самоті, тож вони вирушили всі разом смерковим лісом — весела кумпанія.

Золотаві Коси їхала верхи на

Неньовій-Ведмедевій широкій спині, нім Неня-Ведмедиха й Малятко втішно виступали другим боком. Таким робом, перше впала ніч, вони вийшли з лісу до Золотаві Косиноного дому.

Будьте певні, бабуся здивовижилася, забачивши сю кудлату кумпанію зо своєю невеличкою дівчинкою; але

вгледівши, які вони всі веселі, і як спритно вони запомогли Золотаві Коси з вечерею, вона в захваті ласкаво запросила їх залишитись.

Неньо-Ведмідь

тяв дрова, носив їх і розпалив огнище; Неня-Ведмедиха взяла імбрик⁴ і налляла в його воду, що її принесло було з криниці Малятко-Ведмеденятко, і небавом вони змогли посідати до гарної вечері з гарячого бісквіту, дикого меду й гарбузового пирога, із чаєм для старших і смачним солодким молоком для Золотавих Кос і Малятка-Ведмеденятка.

⁴Чайник.

Бабусі так дуже вподобала три Ведмеді, а Ведмеді так захопилися домашніми вигодами, що вони всі поклали собі жити вкупці для загального добра.

Неньо-Ведмідь порався б по господарству, а вночі стояв би на чатах біля будинку; Неня-Ведмедиха крутилася б по

хаті під Золотаві
Косиною орудою,
заки б Малятко-
Ведмеденятко
обходило бабусю
й бігало по
домашнім
справам.

І так вийшло,
що три Ведмеді
перенесли свої
три мисці та три
ліжці до дому до
Золотавих Кос та
до її бабусі просто
наступного дня; і
так чи так, вони
дійшли добра
довіку. Принаймні, чутка про Золотаві
Коси та три Ведмеді пішла ген-ген
усею тотою стороною, так що на свята

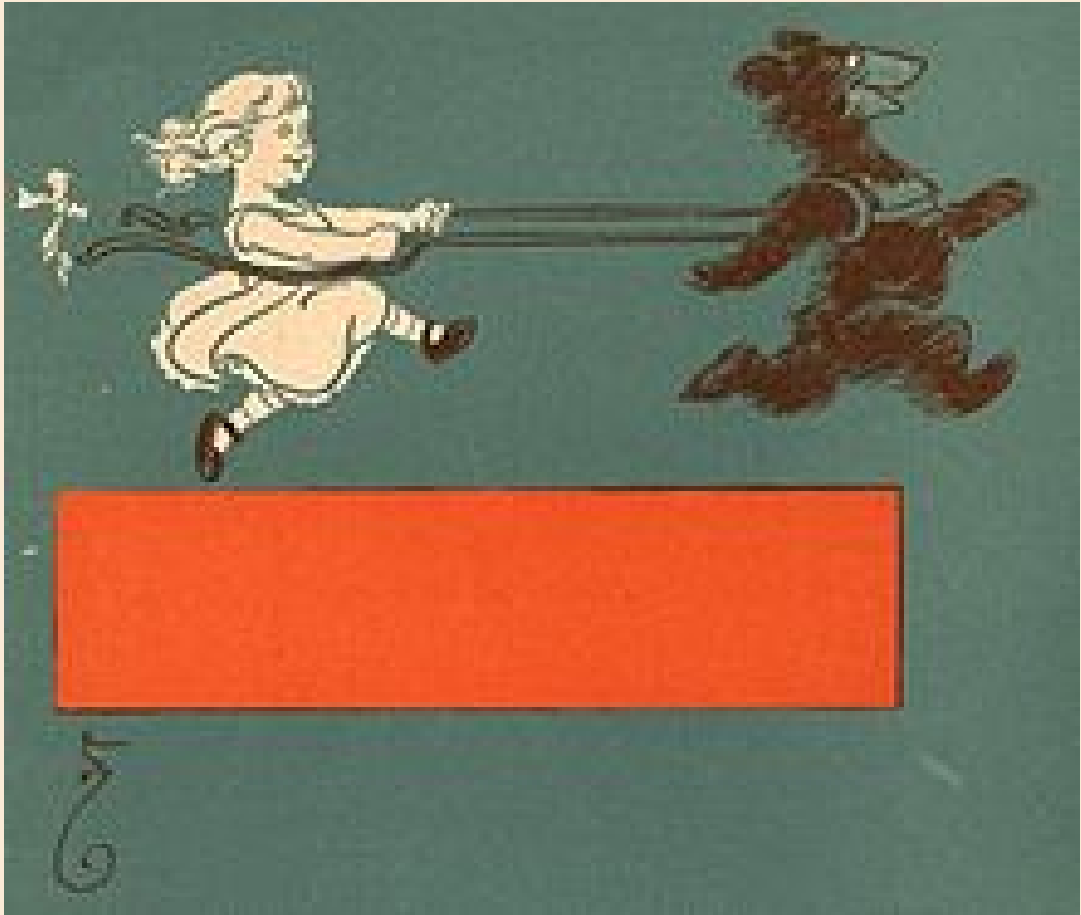

діточі гурти поприходили бавитись із четверо веселих друзів.

Добротліві Ведмеді завше прагнули догодити дітям; вони влаштовували б ігранки під зеленими деревами влітку, а веселі змагання на скрижанілому озері чи засніжених пагорбах узимку. Вони зробили все, що змога, щоб налагодити життя для всіх, їдну радісну втішну прогулянку. Просто як довго вони жили таким робом, жаден либонь не знає; бо се було бозна коли,

і ніц не лишилося, іно пам'ять про
щасливу золоту пору.

УСІ ВИПУСКИ

<https://paljanytsja.wordpress.com/>

ВИПУСК ПЕРШИЙ. Роберт Савзі.
Сторія про Три Ведмеді (1837).

ВИПУСК ДРУГИЙ. Джозеф Кандалл.
Сторія про Три Ведмеді (1850).

ВИПУСК ТРЕТІЙ. Джордж Равтледж.
Три ведмеді (1862).

ВИПУСК ЧЕТВЕРТИЙ. Джозеф
Джейкобз. Дряпко (1894).

ВИПУСК П'ЯТИЙ. Вільям Воллес
Денслов. Денсловові Три Ведмеді (1903).

ВИПУСК ШОСТИЙ. Гамільтон Райт
Мабі. Три Ведмеді (1905).

ВИПУСК СЬОМИЙ. Леонард Леслі
Брук. Сторія про Три Ведмеді (1905).

ВИПУСК ВОСЬМИЙ. Флора Енні Стіл.
Сторія про Три Ведмеді (1918).

ВИПУСК ДЕВ'ЯТИЙ. Кетрін Пайл.
Золоті Пуклі та Три Ведмеді (1918).

ВИПУСК ДЕСЯТИЙ. Кунштики про три Ведмеді (1831-1890). Упоряд. Стецько Паляниця (2022).

ВИПУСК ОДИНАДЦЯТИЙ. Стецько Паляниця. лев толстой як дзеркало «руZZкага міра»: прикладом казки про три Ведмеді (2022).

